

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Qvid nam sit eleemosyna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](#)

DE E L E E M O S Y N A.

dis, alijsq; id genus fucis & erroribus. Præterea, num in quosuis citra delectum sit eroganda. Post quis sit legitimus eleemosynæ usus. Item dominū non ad ea quæ largiuntur, sed uoluntatem respice-re largientium. Postea quantas uires habeat, & qui bus donanda sit præmij. Ad extremum, quo quot-quot adest is ex æquo pñj atque misericordes, p pen-sioribus animis in prouehendam pauperum inopi-am incumbatis, ex selectioribus ueterum commen-tarijs adiiciemus cohortationes aliquot plurimum allaturas adiumenti in eleemosynas hilariter im-partiendas.

Quid nam sit eleemosyna.

SIT igitur eleemosyna per quam ubi, quando, uatenus, & cui conuenit munus quodcunque fuerit illud hilares, lætique cū misericordia & lar-gitate pauperi erogamus. Magna uero erit, aut qa nobis anxie opplorantes egeāt nimium, aut quia & magna, & difficultia rogēt, aut quia in tempore sup-peditetur. Quo pertinet illud Ecclesiast. 35. Specio sa misericordia dei in tempore tribulationis, quasi nubes pluiae in tempore siccitatis. Eleemosyna est opus in quo datur aliquid indigenti ex compas-sione propter deum: sic fore beatus Thomas contra gentiles libro 3. cap. 126.

Quid proprium eleemosynæ.

Chrystostomus in Epistol. priori ad Corin. cap. 9. Homilia 21. Sed si uel exiguum quiddā argenti exhibuistis, tāquam omnia uestra con-